

Man gik derefter over til det tredje Nummer paa Dagsordenen: **Indenrigsministeren** indbringer Udkast til Lov om Tillægsbevilling for 1854—55 og Udkast til Lov om en Tillægsbevilling for 1855—56.

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig at forelægge det høiagtede Thing Udkast til to Tillægsbevillingslove. Den første er for Finantsaaret 1854—55, der angaaer nogle faa Poster, tilsammen nogle faa Hundrede Rigsdaler, foruden en Post, der egentlig allerede engang er bevilget af Thinget, men som ved en Feiltagelse blev udeladt ved den endelige Redaction af den vedkommende finantistelle Lov. Dernæst skal jeg ved at forelægge Udkast til en Tillægsbevillingslov for Finantsaaret 1855—56 henvise til de Oplysninger, som findes i de Lovudkastet ledsagende Anmærkninger eller Motiver. Der er egentlig heri kun een Post af større Betydning, nemlig Betvæsenet. Jeg skal med Hensyn til samme strax her gjøre opmærksom paa, at en stor Deel af Beløbet, circa 138,000 Rd., kun er en Versur-Post, fordi det var Restarbejder fra forrige Aar, hvortil Pengene vare bevilgede, men som ikke bleve færdige førend efter Finantsaarets Udløb. Efter de almindelige Regler maatte Pengene indbetales i Statskassen, hvori de ligge i Behold, og hvorfra de nu kun kunne udbetales i Genhold til en tidligere Bevilling. Dernæst er herunder indbefattet circa 70,000 Rd., hvilket Beløb paa Grund af de stigende Licitationspriser er medgaaet til Betarbejder i Aarets Løb over det Overslagsbeløb, som var lagt til Grund for Bevillingen; det er i Gjennemsnit 10 pCt., og saavidt har Ministeriet i Overeensstemmelse med Rigsdagens tidligere Beslutninger altid pleiet at gaae paa sit Ansvar. Derimod er der et Beløb af 212,000 Rd. for andre Arbejder, hvor Forskjellen var

faa stor, at Ministeriet ikke fandt sig besøtet til paa sit Ansvar at lade Arbejderne udføre, men optog dem igjen paa Finantsloven for indværende Aar, og Finantsudvalget har ikke havt Noget herimod at erindre. Naar denne store Post, som saaledes ikke er nogen ny Udgiftspost, fradrages, saa ere de andre Beløb forholdsvis af mindre Betydning, hvorom jeg ikke fortiden nærmere skal udtale mig. Jeg skal endnu tilføie, at der er en mindre Post, om hvilken jeg ikke troer, at der kan være nogen Tvivl, men som ikke er optagen i Loven, da den først i de sidste Dage er opgivet mig, efterat den vedkommende Revision er endt, og jeg ikke har villet opholde Loven derefter; men jeg skal tillade mig, hvis et Udvalg som sædvanligt bliver nedsat, da at afgive denne mindre Post til samme som et Endringsforslag.

Man gik derpaa over til det næste Nummer paa Dagsordenen: Spørgsmaal om Fremme af Forslag til Lov angaaende Kongeriget Danmarks særlige Kasseebeholdning, og Spørgsmaal om Fremme af den af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (David) anmeldte Forespørgsel til Indenrigsministeren.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges det, at Lovforslaget og Forespørgslen maatte nyde Fremme.

R e t t e l s e .

Nr. 44, Sp. 683, L. 31 f. o. "et Par Tusende" læs: "et Par hundrede Tusinde."